

Na prahu tretieho tisícročia, kedy si Cirkev i laici viac uvedomujú svoju zodpovednosť za evanjelizáciu, rozvíja sa dobrovoľná pomoc na viacerých miestach, nevyvímajúc misie.

Misijní dobrovoľníci v Saleziánskej rodine sa začali systematicky pripravovať na prácu v misiách v roku 1992. V tom čase Pánovo volanie "Poď a nasleduj ma!" počulo len niekoľko jednotlivcov, ktorí sa nechali viesť láskavým prístupom o. J. D. Pravdu, SDB.

On v tom čase pripravoval sibírsku misiu a dobrovoľníkov nabádal nielen k vzdelávaniu, ale aj k hmotným zbierkam pre účely humanitárnej pomoci v Rusku.

V nasledujúcom roku (po odchode o. J. D. Pravdu do Aldanu) sa ujal prípravy don Ladislav. Prišiel s nápadom pripraviť letný tábor pre mládež v Rusku pomocou našich mladých. Títo si na stretnutiach pripravovali program a hľadali finančnú pomoc na svoju cestu. Po vydatom lete 1994 sa opakoval tábor počas prázdnin v roku 1995, kedy prípravu viedol František Čunderlík spolu s Mgr. Evou Senkovou. Tradícia dobrých letných pobytov sa opakovala v rôznom počte vyslaných mládežníkov, čo záležalo najviac od množstva zozbieraných peňazí, nakoľko cesta na Sibír bola vždy nákladná.

Od roku 1995 sa začalo rozvíjať misijné dobrovoľníctvo aj pre potreby Ukrajiny. Pod vedením otcov saleziánov don Štefana Urbana a don Jozefa Bagu sa pripravujú mladí na kratšie pobyty, počas letných a zimných prázdnin. Tieto spoločne trávajú na viacerých miestach veľkej Ukrajiny. Misijné obnovy pre saleziánskych dobrovoľníkov sa konali najskôr v Bratislave a v Košiciach, neskôr aj v Žiline. Počet mladých záujemcov o misie neustále stúpa.

Na spoločných stretnutiach dobrovoľníkov na Sibír spolu s dobrovoľníkmi na Ukrajinu sa hlbšie spoznáva misijný duch cez cirkevné dokumenty a posolstvá svätých otcov, cez životopisy misionárov, cez aktuálne listy misionárov a dobrovoľníkov i prostredníctvom zaujímavých prekladov, ktoré odhaľujú tajomstvá súčasného misijného života. Dlhšie víkendové stretnutia napomáhajú k sebaspoznávaniu a k získavaniu skúseností zo vzájomných kontaktov, pomáhajú tvorivo riešiť novovzniknuté situácie, preukázať schopnosti misijne myslieť, resp. pracovať. Dobrovoľníci sa vzájomne obohacujú o skúsenosti z pobytov v misiách. Učia sa nové hry, nové ruské a ukrajinské piesne, rozprávajú si vlastné zážitky, ukazujú si vlastné fotografie, spolu sa modlia..., a starajú sa tak o potreby tých, ktorí sa pripravujú na misie.

Pozitíva misijnej formácie sa odzrkadlili aj v mimoškolskej činnosti dobrovoľníkov. Organizujú besedy na školách, v kostoloch vo svojich a okolitých farnostiach, stretávajú sa a šíria misijné povedomie aj medzi svojimi spolužiakmi.

Misijní dobrovoľníci sami cez vlastné kontakty hľadajú aj finančnú pomoc pre ich vlastné projekty. Vzájomné povzbudzovanie k väčšej aktivite vedie k rôznym zbierkam potravín, známok, suvenírov, hračiek, liekov, školských potrieb..., ktoré sa spoločne balia a posielajú z inšpektorátu saleziánov alebo si ich sami odnesú na miesto určenia. Saleziánski dobrovoľníci iniciovali vytlačenie misijných plagátov, ďakovných pohľadníc za finančné milodary, vytlačenie nových spevníkov s ruskými a ukrajinskými piesňami, prostredníctvom Pápežských misijných diel v Bratislave bola vydaná brožúrka o pôsobení

Misijné dobrovoľníctvo SDB v Rusku I.

Napísal Administrator
Piatok, 21 November 2008 14:41

saleziánskych misijných dobrovoľníkov v Rusku pod názvom "Svetlá nádeje na Sibíri".

Misijné dobrovoľníctvo pomáha mladým vyzrievať v ľudskej i v duchovnej rovine. Neisté začiatky u mnohých sa zmenili na veľmi odvážne konkrétne pôsobenie. Sami zisťujú, že sú spôsobilí pracovať aj v náročných podmienkach a mnohí si letný tábor natoľko "zaľúbili", že ho dokázali predĺžiť na rok aj viac. A tak sa u niektorých opakovali pobyty v rôznych časových intervaloch a trvaní na rôznych miestach Ruska.

Misijné dobrovoľníctvo je znakom služby, lásky a solidárnosti s tými, ktorí žijú na okraji spoločnosti. Je znakom ich životných hodnôt, ale aj hodnôt cirkevného spoločenstva a otvorenosti k obeti. Dobrovoľníci vždy nejakým spôsobom upozornia, že ľudia sú viac ako veci. Prebúdajú vo svojom okolí otázku: "Prečo sa chcú obetovať?", a tichým odovzďávaním sa dokazujú, že ak spoja malé sily do celku, môžu veľa vykonať. Môžu aj vo veľkom svete budovať civilizáciu lásky, ktorá je v súčasnosti tak potrebná.

Možno, že sa niekomu zdá, že nemá zmysel investovať prostriedky do misijných ciest na krátku dobu. Mladí hovoria opak - ak majú možnosť realizovať misijné myšlienky na konkrétnom mieste, viac sa zblížia s Bohom, oceňujú jeho konkrétnu pomoc a upevňuje sa ich viera. výrazom toho je aj skúsenosť, že temer všetci (až na niektoré výnimky) po návrate domov nejakým spôsobom chcú pracovať pre misie, šíriť misijné myšlienky a zúčastňovať sa na misijných duchovných obnovách.

Počet misijných dobrovoľníkov z roka na rok stúpa - na začiatku roku 2000 ich bolo viac ako 200.

Práca misijných dobrovoľníkov

V priebehu aspoň jedného roka pracujú na plný úväzok v saleziánskych misiách v republike Sacha (Jakutsko) alebo na Ukrajine.

Pomáhajú pri rôznych mládežníckych apoštolských činnostiach (asistencia v oratóriu, organizovanie hier, súťaží, divadiel, letných táborov, sviatkov, a iných mládežníckych podujatí).

Slúžia v socialnej oblasti (roznášanie humanitárnej pomoci do biednych rodín, návšteva chorých, návšteva detských domovov, pomoc opusteným...).

Starajú sa o materiálne stránky saleziánskeho diela (údržba domu a auta, nákupy, varenie, pranie a iné domáce práce, zbieranie lesných plodov do zásoby na dlhú zimu,...).

Misijné dobrovoľníctvo SDB v Rusku I.

Napísal Administrator
Piatok, 21 November 2008 14:41

Môže sa od nich požadovať vyučovanie (hra na gitare, počítače, cudzie jazyky, vyšívanie, šitie, práca v stolárskej dielni, ...) Vedú mládežnícke stretnutia, kde mládež pripravujú na život a vieru v Krista, často samostatne katechizujú (pripravujú na krst, na prvé sv. prijímanie, evanjelizujú po uliciach...).

Svedčia príkladným životom kresťana, robia dobro všade, kde sa dá.

Začiatky

Začiatky v Aldane

Na základe písomných stykov našich bohoslovcov (Andrej Porubčin, Peter Bicák, Pavol Michalka) s katolíckym kňazom trvale pracujúcim na Sibíri - Novosibirsk, so Saliusom Bitautasom, uskutočnil otec Jozef Daniel Pravda prvú prieskumnú cestu na Sibír. Bolo to na jar r. 1991. Na jeseň toho istého roku sa uskutočnila druhá prieskumná cesta, na ktorej sa spolu s otcom J. D. Pravdom zúčastnil aj o. Jozef Tóth. Keďže sa zdalo, že najväčšia núdza je v meste Aldan, a bolo odtiaľ i niekoľko žiadostí miestneho Odboru školstva, bolo mesto Aldan vybrané ako prvé miesto pôsobenia saleziánov na Sibíri. S Odborom školstva aj s miestnou Administráciou bola podpísaná dohoda o spolupráci.

Po ročnej príprave traja kňazi SDB (o. Juraj Kyseľ, o. J. D. Pravda, a o. J. Tóth) prišli do Aldanu dňa 18. júla 1992. V tom čase miestna katolícka farnosť bola už uznaná štátom. Na jeseň to istého roku bola Jakutskou republikou (Sacha) uznaná aj Saleziánska spoločnosť.

Saleziánsky dom (oratórium, farnosť, mládežnícke stredisko, Karitas (Charita)) bol otvorený pre verejnosť na Vianoce roku 1993 a posvätený 19. marca 1994. Dom stojí na mieste mučeníckej smrti katolíkov (väčšinou poľského pôvodu), totiž na mieste bývalej ČEKY. Jeho kaplnka slúži farnosti.

Do otvorenia domu saleziáni učili na školách, hlavne ako učitelia etickej výchovy alebo duchovnej kultúry. Dobrá spolupráca so školami pokračovala, aj keď v menšej miere, po otvorení saleziánskeho domu. Saleziánsky dom pracuje ako oratórium a mládežnícke stredisko. Pri dome bola založená aj skautská skupina.

Od roku 1993 pravidelne pracujú po boku saleziánov aj misijní dobrovoľníci zo Slovenska. Bohato je rozvinutá sociálna činnosť: návštevy chorých v nemocnici i po domoch, rozdeľovanie humanitárnej pomoci Rusom aj aziatským domorodcom a aj štátnym ustanovizniám (sirotinec, ústavy pre postihnutých, školy...)

Misijná činnosť sa tiež rozširuje na dediny roztrúsené v tajge, tak s rusky hovoriacim obyvateľstvom, ako aj s domorodým obyvateľstvom (dediny: Ugino, Chatystyr, Čagda a Kutana).

Začiatky v meste Jakutsk

Prítomnosť saleziánov v meste Jakutsk sa datuje od septembra roku 1994. Vtedy tam prišli bývať otec Jozef Daniel Pravda a otec Ladislav. Sprevádzala ich dr. Judita Stempelová. Avšak styky s Jakutskom začali už v januári 1993, kedy o. J. D. Pravda začal mesačne navštevovať mesto a stretávať sa s kresťanmi i nekresťanmi, ktorých okolo seba začal zhromažďovať poľský laik Jaroslav Basiel. Pracoval tam od leta 1992 za pomoci saleziánov z Aldanu.

V priebehu roku 1993 sa kúpil byt, v ktorom býval tento poľský laik. Byt začal slúžiť na zhromažďovanie rodiaceho sa katolíckeho spoločenstva.

Cieľom príchodu saleziánov bolo otvoriť mládežnícke stredisko. Kým sa hľadala vhodná budova horespomenutí saleziáni spolu so saleziánskymi misijnými dobrovoľníkmi zo Slovenska, pôsobili v školách mesta a v sirotincoch v rámci etickej a tzv. duchovnej výchovy. Od začiatku sa rozvíjala humanitárna pomoc biednym.

Farnosť bola uznaná štátom v máji 1995. Keďže sa nepodarilo kúpiť vhodnú budovu, rozhodlo sa o stavbe nového saleziánskeho mládežníckeho strediska. Financie naň sa zozbierali v roku 1996, vtedy bolo Jakutsko vyhlásené za saleziánsku misiu roka 1996.

Dom bol otvorený a posvätený 7. decembra 1997 v predvečer sviatku Nepoškvrnenej Panny Márie.

V dome sa organizuje denné oratórium, letné oratórium, mládežnícke stretnutia, katechézy a iné. Nachádza sa v ňom kaplnka, knižnica, stolárska dielňa, krajčírka dielňa, počítačová trieda, kluby, herne...

Laickí dobrovoľníci zo Slovenska v počte aspoň dvaja sú trvale prítomní na tomto diele od roku 1994. Obyčajne prichádzajú na jeden rok, niektorí ostávajú aj dlhšie. Od roku 1996 je v Jakutsku prítomný aj poľský kňaz otec Vitold Bajor, ktorý sa venuje hlavne pastorácii medzi bývalými potomkami Poliakov.

Misijná činnosť

Letné tábory

V Aldane sa v rokoch 1994 a 1995 zorganizoval Tábor milosrdenstva. Trval tri týždne, od pondelka do piatku prichádzali deti z celého mesta, aby mohli počas letných prázdnin stráviť voľné chvíle pri hrách, športe a katechézach. Ráno o 9-tej hodine sa stretli v kaplnke na rannom slovku a potom sa rozdelili do skupín, kde sa im venovali mladí

Misijné dobrovoľníctvo SDB v Rusku I.

Napísal Administrator
Piatok, 21 November 2008 14:41

misijní dobrovoľníci zo Slovenska. Pri tejto práci im pomáhali ruskí asistenti. V skupine bolo 10 detí vo veku 10 - 14 rokov. Na jednom turnuse sa zúčastnilo asi 50 detí. Deti sa stretávali v Kresťanskom dome, kde bola pre každú skupinu vyhradená miestnosť. Častejšie však vychádzali do lesa alebo na štadión na rôzne súťaže, usporadúvali detský jarmok, turnaje vo futbale ... Počas dopoludnia mali deti možnosť zoznámiť sa aj s detskou bibliou na videu. Taktiež boli časté rozhovory, hudobné chvíľky, nácvik divadiel, výroba suvenírov a rôzne iné. V roku 1995 bol usporiadaný aj skautský výlet do okolia.

Od roku 1996 sa organizujú 10-dňové stanové tábory na Tobuku, asi 100 km od Aldanu, pri rieke Aldan. Sú to skautské a kresťanské tábory. Deti v nich mali možnosť bližšie sa zoznámiť s kresťanmi, navštevovať rôzne krúžky: požiarnický, volejbalový, futbalový, plavecký, kuchársky, lodkársky, kde si prakticky overili svoje zručnosti. Zúčastňuje sa ho priebežne 30 detí.

Od roku 1995 sa organizuje aj letný tábor v dedine Čagda, kde sa utvorilo mladé kresťanské spoločenstvo. Deti sa stretávajú pri hrách, speve, katechézach, ale mnohé mnohé prichádzajú aj na liturgiu a na modlitbu ruženca. Čagda je od Aldanu vzdialená asi 350 km. Prichádzajú sem deti rôzneho veku. V posledných rokoch sa už aj tu vytvorila skupina mladých asistentov, ktorí pomáhajú pri práci v letnom tábore.

V meste Jakutsk sa organizujú trojtýždňové tábory pre deti z mnohodesných rodín - Kráľovstvo lásky a radosti. Prichádzajú sem deti, o ktoré sa rodičia nestihnú cez prázdniny počas pracovnej doby starať.

Tiež sa organizujú tábory s deťmi zo škôl v ktorých učíme a s ktorými sa stretávame počas celého školského roka. Šport, hry, súťaže a výlety sa usporadúvajú pre ne počas dvoch týždňov doobeda a poobede.

Okrem toho sa robia aj výjazdy do iných táborov, ktoré pre deti pripravujú rôzne iné inštitúcie, napr. tábor Sputnik alebo tábor Ráduga) . Sú v nich deti zo sirotincov ale aj z normálnych škôl. Okrem piesní, hier (v tábore, v tajge, v rieke a rôznych jazerách), poučných príbehov, sme pre ne niekedy priniesli aj potraviny.

Dom mládeže Don Bosca v Jakutsku

Po niekoľkoročnej námahe sa podarilo vďaka saleziánom a misijným dobrodincom z celého sveta postaviť aj v meste Jakutsk moderné katolícke centrum - Dom mládeže Don Bosca. Je to viacúčelová budova. Slúži ako kostol, fara, mladežnícke stredisko, sídlo medzinárodnej humanitárnej organizácie Karitas a saleziánsky dom.

Na prízemí tohto domu sú triedy pre záujmové krúžky a telocvičňa - oratórium. Veľmi veľa detí navštevuje tieto záujmové krúžky: angličtina, nemčina, poľština, šachový krúžok, počítačový krúžok, gitarový krúžok, hra na klavíri, turistický krúžok, rybársky krúžok, divadelný krúžok, krajčírsky krúžok, krúžok vyšívania, stolársky a rezbársky krúžok, športové hry a mnohé iné, ktoré sa menia podľa schopností misionárov a misijných dobrovoľníkov, ktorí sem prichádzajú na rok a viac. Pre stolársky a rezbársky krúžok je

moderne vybavená stolárska dielňa, a pre počítačový krúžok a zároveň aj pre žurnalistický krúžok je na vysokej úrovni vybavená počítačová trieda. Taktiež sú zakúpené aj šijacie stroje pre krajčírsky krúžok. Tí, čo si chcú niečo aj duchovné prečítať, alebo si požičať videokazetu s nejakým duchovným námetom, majú možnosť v knižnici, ktorá sa stále viac a viac zaplňa novými knihami, časopismi, brožúrami a inými materiálmi. Pre turistický krúžok je k dispozícii väčšie množstvo stanov a plánuje sa so zakúpením člna.

Oratórium býva otvorené každý deň okrem pondelka. Každý mladý, ale aj starší, ktorý doň prichádza, sa tam na rozdiel od iného prostredia (ulica, domov, škola), cíti slobodne. Môžu prísť kedy sa im zachce a taktiež aj odísť. V oratóriu sa organizujú pre deti a mládež rozličné hry, súťaže, hrajú sa divadlá, oslavujú sa rôzne sviatky, jednoducho povedané, konajú sa tam skoro všetky veľké mládežnícke podujatia. Oratórium sa teší veľkej návštevnosti. Denne ho navštívi okolo 100 mladých a pritom sa im stále niekto zo saleziánov alebo dobrovoľníkov venuje. Saleziáni spolu s dobrovoľníkmi sú pre jakutské a ruské deti bratmi, sestrami či rodičmi zároveň. Oratórium je vybavené pingpongovými stolmi, stolnými futbalmi, náradiami na cvičenie a množstvom hier a pomôcok.

V hornej časti domu mládeže sa nachádza kaplnka spolu s ubytovaním pre saleziánov. Kaplnka je zasvätená Ježišovi Kristovi - Slnku pravdy. Bývajú v nej každý deň sv. omše a ale aj rôzne iné kresťanské podujatia. Kapacita kaplnky je 300 ľudí, no zmestí sa ich tu omnoho viac. V nedeľu po sv. omši býva stretnutie s veriacimi tzv. "čajopitie", potom náboženstvo tzv. "voskresnaja škola". Prebieha tu príprava na prijatie sviatosti krstu, sviatosti sv. prijímania, sviatosti birmovania a sviatosti manželstva. Pravidelne tu tiež bývajú stretnutia rodín. Bola tu aj birmovka a taktiež aj sobáš. Túto farnosť chodí často navštevovať aj otec biskup Mazúr z Irkutska. Saleziáni popri rôznorodej práci s deťmi, popri organizačných prácach, popri farských záležitostiach, robia pre svojich farníkov a pre mladých misijných dobrovoľníkov duchovné obnovy a duchovné cvičenia, na ktorých farníci naberajú silu do ďalšieho veľmi ťažkého života a misijní dobrovoľníci silu dať sa úplne do Božích rúk.

Pred Domom mládeže je športové ihrisko, vhodné pre všetky letné športy a rôzne mládežnícke podujatia. V lete je na ňom vždy veľa detí a mládeže, ktorí sa buď hrajú alebo sa len prizierajú a pritom sa rozprávajú. Cez zimu je tam nemožné hrať napríklad hokej, pretože ľad pri teplote okolo - 40 °C nie je klzký a okrem toho si deti musia chrániť aj svoje zdravie, ale aj odev, ktorý je veľmi drahý. Ako v dome mládeže, tak aj mimo domu sú rozbehnuté rôzne apoštolské akcie o ktorých sa píše na ďalších stránkach tejto www stránky.

Kresťanský dom v Aldane

Kresťanský dom v Aldane je viacúčelová budova. Slúži ako kostol, rímsko-katolícka fara, centrum mládeže, sídlo medzinárodnej charitatívnej organizácie Karitas a samozrejme ako saleziánsky dom.

Bývajú v ňom pravidelné sv. omše, veriaci sa tu pripravujú ku sviatostiam krstu, k prvemu

sv. prijímaniu, k birmovke a k sviatosti manželstva. Farníci majú možnosť ísť kedykoľvek na sv. spoveď.

Centrum mladeže je otvorené pre všetkých mladých, ktorí hľadajú "správny smer" v živote. Okrem toho, že sa im pomáha orientovať sa v kresťanstve, v oratóriu majú možnosť stráviť voľný čas pri rôznych aktivitách, ktoré pre nich pripravujú misionári, misijní dobrovoľníci zo Slovenska a domáci inštruktori. Môžu sa tu zoznámiť so skautingom, zúčastňovať sa na rôznych skautských podujatiach a sami môžu vstúpiť do skautskej skupiny. Skautizmus ponúka rozsiahly systém aktivít pri ktorých sa mladí prakticky zoznamujú s jednotlivými povolaniami. Mladí majú možnosť navštevovať záujmové krúžky ako sú: pekársky, kuchársky, krajčírsky, plavecký, herecký, lodiarsky, požiarnický, kúzelnický, počítačový, anglický jazyk, slovenský jazyk, gitara, klavír, flauta, vyšívanie, tancovanie.

V tomto dome už roku 1993 pôsobí aj medzinárodná charitatívna organizácia Karitas, ktorá pomáha domorodcom prežiť v ťažkých životných podmienkach. Do roku 2000 sa prostredníctvom Karitasu dopravilo do Aldanu a okolia 10 kontajnerov s humanitárnou pomocou. Boli to prevažne potraviny, lieky, odev a obuv. V roku 1998 Karitas zorganizoval humanitárnu pomoc pre dediny, ktoré boli postihnuté povodňami a dopravil do týchto miest 5 ton potravín, liekov, odevov, obuvi a niekoľko ton tehál na opravu domov.

S mladými na školách

Oficiálne vyučovanie na školách je pre katolícku cirkev zakázané. Našli sme však spôsob, ako sa dostať k deťom do škôl. Zoznámili sme sa s učiteľkami, ktorým sme navrhli spoluprácu, aby sme za nich vyučovali "uróky duchovnosti a nравstvennosti" t.j. hodiny duchovnosti a mravnosti. Deti to berú ako triednickú hodinu. Pre nás to je veľká možnosť povedať niečo mladým o Bohu a taktiež aj o Dome mládeže, ktorý je postavený pre nich neďaleko ich školy. Spočiatku si s nimi zaspievame pesničky, ktoré majú oni radi - moderné, trampské, neskôr aj piesne na zamyslenie ale aj náboženské, ktorých obsah s nimi neskoršie rozoberáme. Veľmi radi spievajú. Pripravili sme pre nich spevník v ktorom je okolo 70 moderných piesní, trampských piesní a zopár náboženských pesničiek. Po spievaní sa s nimi zahráme nové hry, pri ktorých sa odkrývajú charaktery a povahy. A nakoniec im zvyčajne rozpovieme nejaký príbeh na zamyslenie. Deti majú niekedy túto hodinu ešte pred začiatkom vyučovania, ale aj napriek tomu školské lavice sú vždy plné lavice. Veľmi sa im to páči. Je vidno na nich, že sú hladné po Bohu. Niekedy si s nimi spravíme výlety do tajgy, na ktorých je aj priestor na osobné rozhovory.

Ďalšia trošku odlišná práca prebieha na internátnych školách, kde sa stretávame s mladými zo všetkých rodín, na ktoré sú tieto internátne školy podelené. Internátna škola je vlastne detský domov zlúčený s 11-ročnou školou. V týchto "internátoch", tak ich totiž nazývajú domorodci, má každá rodina svojich vychovávateľov alebo vychovávateľky, ktorí sa o nich starajú. Medzi deťmi platí právo staršieho a silnejšieho. Materiálne sú veľmi dobre zabezpečené, lenže im veľmi chýba teplo rodinného krbu a hlavne láska. Do týchto internátnych škôl sa dostávajú deti a mládež, ktorých rodičia sa o nich nestarali,

bud' pili alebo ich trýznili, jednoducho nevedeli sa o ne postarať. Pre tieto deti máme vždy pripravený program, ktorý je podobný tým ostatným (piesne, tance, hry, príbehy na zamyslenie,...)

Do týchto školských aktivít zapájame aj nových kresťanov, ktorí nám veľmi pomáhajú v takýchto a podobných činnostiach.

S mladými na ulici

Skoro vždy, keď prichádzame naspäť zo škôl alebo z rôznych stretnutí s mladými, nás čaká pred bytovkou hŕstka mladých. Začali sa tu okolo nás schádzať bandy z celého mesta. Vysedávali na zábradlí, poľajčievali a pritom sa rozprávali a robili rôzne hlúposti, počúvali otrasnú hudbu... Preto sme sa nevyhli ani sťažnostiam v novinách, že zgrupujeme najhoršie bandy z celého mesta. V našej bytovke bývajú aj vysokopostavení ľudia, ktorí boli autormi týchto odstrašujúcich článkov.

Pri osobných rozhovoroch s týmito mladými zisťujeme, že sú to väčšinou deti, o ktoré sa rodičia vôbec nestarajú alebo len veľmi málo. Skoro všetci sú z rozvrátených rodín. Často sú nafetovaní alebo opití. S týmito mladými často hrávame futbal a organizujeme aj futbalové turnaje medzi jednotlivými bandami z rôznych ulíc, chodíme s nimi na výlety do tajgy, ale aj kúpať sa na riekou Lenu, po večeroch vyhrávame na gitare a spievame pred naším vchodom, organizujeme pre nich pokladovky a iné podujatia, dokonca, keď si to okolnosti vyžadujú chodíme s nimi aj na diskotéky.

No nie sú to len mladí z ulíc okolo našej bytovky. Robíme výjazdy do rôznych častí mesta, kde sú naše aktivity podobné aktivitám okolo našej bytovky. Vždy sme sa dohodli na čase a mieste, kde sa stretneme. Cez leto sme sa väčšinou stretávali na ihriskách a cez zimu pred schodištím do niektorého domu.

Pouličná evanjelizácia

Vždy pred pouličnou evanjelizáciou sa v kaplnke pred Pánom Bohom dlhšie modlíme, aby nás Duch Svätý zaviedol tam, kde nás najviac mladí potrebujú. Potom zoberieme gitaru, spevníky, a ak ideme na nejaké miesto sa už viackrát, tak aj nejakú futbalovú alebo basketbalovú loptu.

Keď idem na nejaké miesto prvýkrát, absolútne nevieme kam ideme, len ideme a necháme sa viesť Duchom Svätým. Je pritom veľmi dôležité byť v stave milosti posväcujúcej a byť v stálom kontakte s Bohom. Po príchode na nové miesto sa mladými zoznamujeme a nadväzujeme kontakty tradičným saleziánskym spôsobom.

S mladými na schodišti a v byte

Cez zimu, keď je na ulici veľmi chladno, mladí často vysedávajú na schodoch pred bytmi misijných dobrovoľníkov. Často ich tam čakávajú. Zvykli si už, že ich len tak bez povšimnutia neobídu. Väčšinou vždy ich zavolajú do vnútra sa zohriať, napiť sa čaj a popri tom si aj niečo zajesť. Stále je pre nich pripravený malý program. Niekedy sú to len obyčajné stolné hry, inokedy zase pozeranie videokazety s náboženskou tematikou alebo jej aspoň príbuznou tematikou, potom rôzne katechézy prevažne na témy o tom ako nás Boh má rád, premietanie diapozitívov, niekedy spoločne vyrábajú rôzne videoklipy, no najradšej spievajú.

Humanitárna pomoc

Keďže veľa rodín v Jakutsku hladuje a ľudia si nemajú čo obliecť, rozhodli sme sa donášať humanitárnu pomoc priamo do ich domovov. Pre ilustráciu: deti, ktoré chodia do domu mladeže jedia doma priemerne dva razy denne. Niektoré len čaj s chlebom. Potraviny sú v Jakutsku veľmi drahé. Väčšina detí je veľmi vychudnutých. Často sa stáva, že nemôžu prísť na stretnutie kvôli tomu, že si nemajú čo obliecť. Preto sa súrodenci s oblečením do tuhej zimy striedajú. No medzi deťmi sa nachádzajú aj výnimky, ktoré majú všetko, na čo si len zmyslia.

Preto sme požiadali Ministerstvo školstva, aby nám dali zoznam rodín, v ktorých je veľká bieda. Podľa tohto zoznamu, ale ešte viac podľa zoznamu, ktorý nám dali učiteľky škôl, na ktorých sme učili, roznášame humanitárnu pomoc do biednych rodín. Nakúpime väčšie množstvo potravín v obchodoch, v ktorých je to najlacnejšie (podľa reklamy v novinách). Pri nákupoch potravín nám finančne pomáha aj organizácia Karitas. Potom potraviny rozdeľujeme do sáčkov a tie následne roznášame. Hlavne nakupujeme cukor, múku, ryžu, cestoviny, konzervy, ryby a sušené mlieko. Väčšina ľudí to prijíma so slzami v očiach, hlavne ak sa jedná o rodiny s malými deťmi, keď im donesieme sušené mlieko. Keď teplota klesne pod -35 °C nejazdíme autom, a preto aj humanitárnu pomoc roznášame pešo alebo chodíme autobusom. Popritom skoro vždy donášame aj nejaké šatstvo z kontajnera humanitárnej pomoci.

V roku 1996, keď bolo Jakutsko vyhlásené za saleziánsku misiu roka, bolo dovezené do Jakutska v kontajneroch niekoľko ton šatstva z Talianska a z Nemecka. Každý rok dostaneme do Jakutska približne 300 balíkov zo Slovenska, každý z nich má okolo 10 kg. Roznášanie humanitárnej pomoci veľmi pôsobí na všetkých, tak na nás, ako aj na domorodcov.

Na území Jakutska, už od roku 1993 v Aldane a o dva roky neskôr aj v hlavnom meste Jakutsk, začala pôsobiť medzinárodná charitatívna organizácia Karitas, ktorá pomáha domorodcom prežiť v ťažkých životných podmienkach. Do roku 2000 sa prostredníctvom Karitasu dopravilo do Aldanu a okolia 10 kontajnerov s humanitárnou pomocou. Boli to

Misijné dobrovoľníctvo SDB v Rusku I.

Napísal Administrator
Piatok, 21 November 2008 14:41

prevažne potraviny, lieky, odev a obuv. V roku 1998 Karitas zorganizoval humanitárnu pomoc pre dediny, ktoré boli postihnuté povodňami a dopravil do týchto miest 5 ton potravín, liekov, odevov, obuvi a niekoľko ton tehál na opravu domov.

Misijné výjazdy

Radostná novina o tom, že Ježiš každého vykúpil od smrti, že sme dostali šancu žiť večne, neostáva len v Jakutsku a v Aldane kde sa nachádzajú misionári, ale sa šíri aj do okolitých miest a dedín.

Pravidelne sa konajú misijné výjazdy do týchto miest: Kangalasy, Tabaga, Jakakit, Kuranach, Tommot, Chatystyr, Leninskij, Ugojan, Kutana, Čagda, Njurba, Viljusk, atď.

Keďže niektoré miesta sú veľmi ťažko dostupné, cestovanie zaberie veľmi veľa času. Nie je zvláštnosťou cestovať vrtuľníkom, lietadlom alebo loďou. Misijné výjazdy trvajú aj niekoľko týždňov. Popri ohlasovaní Ježiša Krista sa do týchto miest prináša aj humanitárna pomoc, ktorá často rieši životné problémy domorodcov.

Návštevy

Aby sme nezabúdali aj na našich farníkov, lepšie povedané, aby oni nezabúdali na nás, začali sme ich navštevovať. Pri takýchto návštevách sme hlbšie pochopili problémy s ktorými sa denne stretávajú. V mnohých rodinách je hrozná materiálna a duchovná bieda. V prevažnej miere to je alkohol, ktorý túto biedu zapríčiňuje. No nájdú sa aj výnimky, kde sa celá rodina postupne obracia na vieru.

Nie sú to len návštevy u farníkov, ale navštevujeme aj aj chorých, starých, nevládných a opustených ľudí. Pravidelne navštevujeme domovy dôchodcov, nemocnice, ale aj polepšovne a väznice.

Do domovov dôchodcov, k starým, opusteným a chorým ľuďom sa snažíme priniesť kúsok lásky aspoň tým, že sa s nimi porozprávame, poprípade im urobíme poriadok v dome alebo v byte, poopravujeme rôzne zariadenia a elektrické spotrebiče, niekedy im zahráme divadlo alebo im zahráme na gitare, niečo si s nimi zaspievame. Jednoducho snažíme sa tam spraviť aspoň trošku dobra.

Pri návštevách väznic ponúkame väzňom možnosti na zmenu ich doterajšieho života. Prinášame im aj náboženskú literatúru. V polepšovniach sa práca s mladými v ničom nelíši od tradičnej saleziánskej práce s mladými.

Kontakt

Misijné dobrovoľníctvo SDB v Rusku I.

Napísal Administrator
Piatok, 21 November 2008 14:41

Bližšie informácie o saleziánskych misijných dobrovoľníkoch vám radi poskytnú na tejto adrese:

o.Štefan Wallner
Saleziáni Don Bosca
Miletičova 7
821 08 Bratislava 2
alebo telefonický kontakt: 02 / 502 31 115

Prihlášky, ktoré budú okrem iného obsahovať aj tieto údaje: meno, priezvisko, bydlisko, psč., telefón, farnosť, posielajte na horeuvedenú adresu, alebo pošlite e-mailovú správu na niektorú z týchto adries:
misie@sdb.sk alebo vikar@sdb.sk

Požiadavky kladené na misijného dobrovoľníka do Ruska

Čo sa očakáva od misijného dobrovoľníka?

V prvom rade sa od neho očakáva viera, že Pán ho povoláva do tejto služby, že On je iniciátor volania. Je potrebná dobrá vôľa slúžiť, inkulturovať sa a pomáhať tým najbiednejším. A sprevádza ho nádej, že Pán požehná jeho prácu a ochotu.

Požiadavky:

- žiť príkladným kresťanským životom;
- mať aspoň 18 rokov a menej ako 35;
- mať odbornosť alebo skúsenosť, ktorou sa dá prispieť k dobru;
- mať dobré zdravie a fyzickú kondíciu;
- mať zmysel pre humor a prácu s mládežou;
- ochota pripravovať sa na túto misiu spolu s inými dobrovoľníkmi v duchu spolupráce a veľkodušnej obetavosti;
- chcieť pomáhať núdzným a odstrčeným na okraj spoločnosti;
- ochota naučiť sa saleziánskemu spôsobu apoštolátu,
- mať duchovné vedenie (najlepšie u saleziánov),
- schopnosť naučiť sa po rusky.

S dovolením saleziánskych dobrovoľníkov prevzaté zo stránky: [MISIE - Jakutsko](#)